

De Waddenhoeve had al sinds 1981 een hulpverleningsfunctie. Sinds 1 januari 1990 heeft Aekinga de boerderij "met alle lusten en lasten" overgenomen. Naast Willem Nijboer groepsleidster Fokalien Oolthuis, die samen met coördinator Ab Lindemans (op dat moment afwezig) de scepter op De Waddenhoeve zwaait. Fokalien: "Er heerst hier nog een echte pioniersgeest. In het begin waren werkweken van honderd uur niks..."

Wat "gebeurt" er met de jongeren tijdens die tochten?

Nijboer: "Veel. De jongeren die we hieraan laten deelnemen behoren meestal ook weer tot degenen die intensieve behandeling nodig hebben. Je merkt bij hun terugkeer dat er iets met het groepsproces gebeurd is. De jongeren waren dagenlang op elkaar aangewezen geweest. Ze staan daardoor meer open voor elkaar, positiever ten opzichte van elkaar. Maar ook in individueel opzicht kan een overlevingstocht een ommekeer bewerkstelligen. Zo'n ervaring kan een goede aanzet zijn om jezelf uit te testen. De beeldvorming die een jongere van zichzelf heeft, kan hierdoor gunstig worden beïnvloed. In feite is een overlevingstocht een geweldige push voor een toekomstperspectief."

het centrum bezoeken heeft ongeveer 35% een ondertoezichtstelling (o.t.s). Op het vakinternaat in Appelscha wonen, leren en werken zestig jongens. In de toekomst wil het internaat zich ook op meisjes gaan richten. Twaalf jongens werken in de omgeving of volgen stage. De actuele "educatie"-filosofie van BJ klinkt Nijboer dan ook bekend in de oren: "Wij zijn een aantal jaren geleden al begonnen met eindonderwijs en hebben voor het zoeken van stage- en werkplekken destijds al een man vrijgemaakt. Dat Appelscha zo'n toeristische trekpleister is, is voor ons alleen maar gunstig. Een vrij groot aantal jongeren kan in het seizoen terecht op campings en in de horeca. Daarnaast zien we kans een behoorlijk percentage jongeren op LBO-4e klas-niveau te laten terugkeren naar het reguliere onderwijs."

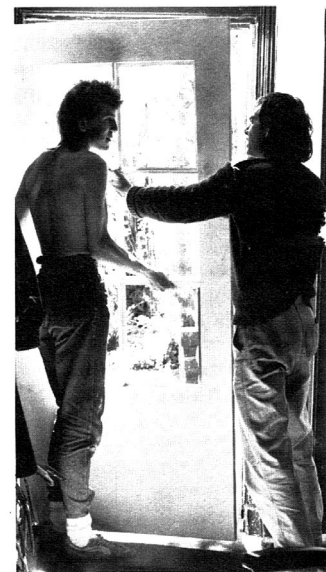
Overlevingstochten

Aekinga heeft een grote expertise opgebouwd op het terrein van het ervaringsleren, in de vorm van overlevingstochten. Nijboer: "Wij organiseren al een tiental jaren vierdaagse tochten in Nederland, met name in Friesland en Drente. Het zijn korte, "hevige" tochten per fiets of per kano, meestal met een mannetje of zestien, onder wie enkele eigen begeleiders. Ze krijgen ja, met z'n allen - een tientje mee. Dat betekent droog brood eten en dikwijls wordt, als het weer het toelaat, in de open lucht geslapen. Onder een plastic zeiltje. Tijdens de route worden de jongelui twee maal door ons van wat extra proviand voorzien. De laatste jaren organiseren we ook overlevingstochten van een week in de Belgische Ardennen."

Op het ogenblik worden gezamenlijke plannen gesmeed om in de Dordogne (Frankrijk) een lokatie te huren van waaruit overlevingstochten/werkprojecten gerealiseerd kunnen worden. Naast Aekinga zijn de partners in dit streven BJ-Groningen en enkele collega-instellingen in de provincie Friesland.

Popfestival

Met een jaarlijks popfestival dat ook voor oud-jongeren toegankelijk is, een speciale "ouderkrant" en open dagen voor ouders onderhoudt Aekinga de band met de "achterban". Ouderbetrokkenheid wordt op Aekinga zeer belangrijk gevonden.

Binnen twee jaar groeide het aantal plaatsen bij Aekinga van 72 naar 103. Een indrukwekkende score. De officiële verklaring van Willem Nijboer: "Wij zijn gegroeid naar een wat meer offensief, marktgericht beleid." Maar liever legt hij het aldus uit: "Al die dure termen... Management begint bij mij 's morgens om acht uur met koffie met de kok. Ik denk dat je fouten maakt wanneer je te veel in systemen gaat denken."

En waar eindigt management?

"Het eindigt bij aandacht voor de kwaliteit van het leven. Dat hebben we, denk ik, gedaan de afgelopen jaren. Maar tevens hebben we de markt in de gaten gehouden. En laten we één van de belangrijkste factoren bij dit alles niet vergeten: de medewerking van goed gemotiveerd en goed gekwalificeerd personeel. Dat geluk heb ik," aldus Nijboer.

In Heerenveen beschikt Aekinga over een herenhuis en twee flats, die tezamen het Fasehuis Aekinga vormen. Daaronder wordt verstaan: stap voor stap op eigen benen leren staan. De eerste twee stappen worden gezet in het pand Fok 30 (1), waar voor meisjes en jongens vijf aparte kamers en twee appartementen beschikbaar zijn.

Foto's Jacques van Veteen/Syrtze de Vries

(2) Een blik in een appartement
(3) De laatste fase op weg naar zelfstandig wonen: de flats, waarin twee aparte wooneenheden zijn ingericht.

VEERTIEN

